

A Maha Shívratri a tanulmány négy tantárgyának pontos emléke

Ma a Tudás Adományozója, a Szerencse Adományozója, az Áldások Adományozója, az Összes Erők Adományozója, az Atya, az Ártatlan Úr, aki mindenkit teljessé tesz az összes kincssel, eljött, hogy találkozzon a különösen szeretett, állandóan együttműködő és közeli gyermekeivel. Ezek a találkozók emlékké válnak, amiket megünnepelnek a fesztiválok formájában, az összes időben. Az összes fesztivál, amiket időről-időre megünnepelnek, különböző nevekkal, a jelenlegi édes és lelkesedéssel teli találkozók emlékei az Atya és a gyerekek között. Azok a jövőben a fesztiválok formáját öltik. Ebben az időben nektek, legemelkedettebb gyermekeknek minden egyes napja és minden egyes pillanata azért van, hogy állandó boldogságban maradjatok. A rézkortól kezdve a hívők megteremtették ennek a rövid átmeneti kor alokik életének, az alokik elééréseknek és az alokik tapasztalatoknak a fesztiváljait, különböző nevekkal. Ez az élet, ez az egy születés az emlékezés eszközévé válik az odaadás ösvényén 63 születésre. Ti ilyen nagy lelkek vagytok. Ennek az időnek a legcsodálatosabb dolga az, hogy látjátok azt, amit a gyakorlatban megünnepeltek, és most megünnepeltek az emléket. Ti most élő formában léteztek és a képmások is léteznek ugyanabban az időben.

Ti 5.000 évvel ezelőtt mindannyian mit értetek el? Mivé váltatok? Hogyan váltatok azzá? Ti nagyon tisztán ismeritek ezt a pontos emléket, és az 5.000 évetek horoszkópját. Ti azt meghallgatjátok, és nagyon örültök annak, hogy látjátok, hogy ők emlékeznek rátok és imádnak benneteket és elmondják az életetek történetét. Ők ugyanolyan módon nem tudják elkészíteni az eredeti képmásaitokat. Akárhogyan is, őket megérintette az a szeretet és hit, és ezért készítették el azokat a képmásokat. Tehát, ti gyakorlati módon minden nap megünnepeltek a Shiv Jayantit, mert az átmeneti kor az inkarnáció kora. Ez egy emelkedett feladat és az emelkedett tevékenységek végrehajtásának a kora. Akárhogyan is, ti ennek a napnak az emlékét is megünnepeltek ebben a korlátlan korban. Ti mindannyian ünnepelek azzal, hogy egy találkozó van, míg az ő ünneplésük egy meghívás. Az övéké a fohászkodás, míg a tiétek az eléérés. Ők azt mondják: gyere, és ti azt mondjátok: Ő eljött. Mi megtaláltuk Őt. Akkora a különbség az emlék és a gyakorlat között, mint a nappal és az éjszaka között. Valójában ez az Atya, az Ártatlan Úr napja. Az Ártatlan Úr az Egyet jelenti, aki megszámlálhatatlanszor adományoz anélkül, hogy megőrizné annak a számláját. Általában ott van az ugyanannyit kapni, mint amennyit adni számlája. Bárki bármit tegyen, megkapja az annak megfelelő viszonzást. Ez egy számla. Akárhogyan is, miért hívják Őt az Ártatlan Úrnak? Mert ebben az időben Ő nem őrzi meg a „nektek annyit adni, mint amennyit adtok” számláját. Most a számla a több milliót kapni egyért. Tehát, az megszámlálhatatlanná vált, ugye? Ott van a nagy különbség az egy és a több millió között. A több milliót mondják (padams), mert az az utolsó szó (multimillió - padmapadam) a számolásban. Ők megünnepelik egy fesztiválként az Ártatlan Kincstárnok egy napját, aki számolás nélkül ad. Ti olyan sokat kaptatok, hogy ti ebben az időben teljesen teljesek vagytok, és mindig teljesen teljesek maradtok 21 születésre és 21 generációra.

Senki más nem tud nektek egy garanciát adni olyan sok születésre. Nem számít, hogy valaki milyen nagy adományozó, senki nem tudja garantálni, hogy teljesen teljessé teszi a kincsestáratokat olyan sok születésre. Ezért Ő az Ártatlan Úr, ugye? Miközben tudás teljes, Ő ártatlan marad. Ezért hívják Őt az Ártatlan Úrnak. Valójában, ha Ő megőrizné a számlákat, Ő ismerné minden gondolat számláját. Akárhogyan is, miközben mindazt ismeri, Ő az Ártatlan Úrrá válik, amikor adásról van szó. Tehát, ti

mindannyian az Atya, az Ártatlan Úr ártatlan gyermekei vagytok, ugye? Az egyik oldalon Őt az Ártatlan Úrnak hívjátok, a másik oldalon a Kincstárnoknak nevezitek, aki teljesen teljes. Nézzétek meg, milyen jól megünneplitek az emléket. Azok az emberek úgy ünneplik, hogy nem ismerik, de ti ismeritek. Az átmeneti kor fő tanulmányának összes négy különleges tárgyát megünneplik ezen az emlékező napon. Hogyan? Korábban már elmondták nektek, hogy ennek a fesztiválnak a napján különleges fontosságot adnak a pontnak és a cseppnek. A pont az emlékezés, vagyis a jóga tantárgyának a szimbóluma. Az emlékezésben ti önmagatokat egy pont állapotban stabilizáljátok, ugye? Tehát, a pont az emlékezés egy szimbóluma és a csepp a tudás különböző cseppjeit reprezentálja. A jel, amit átadnak a tudás tárgyának, a csepp. Ezen a napon a dharna jele, a különleges böjt, amit betartanak. Tehát, ti egy böjtöt folytattok. A dharnában egy határozott gondolattal rendelkeztek. Ti egy fogadalmat tesztek (böjt), hogy biztosan toleránsak és befele fordultak lesztek. Ti megteszitek ezt a fogadalmat, ugye? Ez szimbolizálja a dharnát, és a szolgálat jele a jaagran (egész éjszaka fent lenni). Valójában ti elvégzitek valaki felébresztésének a szolgálatát. Őket felébreszteni a tudatlanság álmából, őket képessé tenni arra, hogy ébren maradjanak – ez a ti szolgálatotok. Tehát, ez a jaagran szimbolizálja a szolgálatot. Tehát, az összes négy tantárgy átalakult, ugye? Akárhogyan is, ők csak fizikai módon vették annak a formáját. A hívők rendelkeznek azzal a hittel és szeretettel és az igaz hívők jele az, hogy bármilyen gondolattal rendelkezzenek, ők nagyon szilárdak maradnak abban a gondolatban. Ezért az Atyának a hívők iránt is szeretete van. Legalább ők a rézkortól kezdve örökkévalóan folytatják a ti emléketeket. Különösen ezen a napon, ugyanúgy, ahogy ismételten önátadási ceremóniákat tartotok az átmeneti korban, és azt egyénileg is megünneplitek, hasonló módon a programjaitok emlékeként ők nem önmagukat áldozzák fel, de feláldoznak egy kecskét. Ők egy áldozatot készítenek. Valójában BapDada meglepődve mondja, hogy csak amikor átadjátok az „én” tudatosságot (mee-mee), van az, hogy át tudjátok adni önmagatokat. Vagyis ti teljessé és az Atyával egyenlővé válhattok. Mi volt az első lépés, amit Brahma Atya megtett? Ő megünnepelte az „én” és „enyém” önátadó ceremóniáját, vagyis minden szituációban az én helyett mindig az Atya szót hallottátok az ő természetes nyelvében, az ő hétköznapi nyelvében. Ő soha nem mondta azt, „én”. „Baba készített engem arra, hogy ezt megtegyem”, nem pedig azt: „én teszem ezt.” „Baba készített engem a mozgásra”, nem pedig az, hogy „én mondom ezt, nem, Baba beszél”. Bármilyen korlátolt lény vagy dolog iránt ragaszkodással rendelkezni azt jelenti, hogy enyém tudatossággal rendelkeztek. Átadni az „én” és „enyém” tudatosságot nevezik egy áldozat elkészítésének. Elkészíteni ezt az áldozatot, jelenti azt, megtenni a legnagyobb áldozatot. Tehát, ez az önátadás jele.

Baba köszönetet mond a hívőknek egy dologért: Legyen ez Bharatban vagy más országokban, annak érdekében, hogy szétterjesszék a lelkesedés hullámát bármilyen formában, ők nagyon jó fesztiválokat tartanak. Függetlenül attól, hogy az két napig vagy csak egy napig tart, legalább a lelkesedés hulláma szétterjed. Ezért hívják azt fesztiválnak (utsav). Legalább a többségük figyelme ideiglenesen az Atya felé irányul egy különleges célért. Tehát, milyen különleges dolgot fogtok tenni ezen a különleges napon? Az odaadás ösvényén, ha valaki böjtöt tart, ők azt az összes időre teszik, míg mások nem rendelkeznek bátorsággal és csak egy hónapig, vagy csak egy napig vagy egy rövid időre tartják be a böjtöt, aztán megszakítják a böjtöt. Ugye ti ezt nem teszitek? Madhubanban a lábatok nincs a földön. Tehát, amikor visszatértek külföldre, le fogtok jönni a földre, vagy ott fent maradtok? Ti mindig fenn maradtok, és csak azért jöttök le, hogy cselekedjete, vagy ti úgy fogtok cselekedni, hogy közben mindig itt lent vagytok? Ott fenn maradni azt jelenti, hogy egy magas állapotban maradtok. Az nem úgy van, hogy nektek fel kell mennetek a tetőre, és onnan kell lefele lógnotok. Ez azt jelenti, hogy stabilak maradtok egy magas állapotban és hétköznapi tetteket hajtotok végre, vagyis lejöttök (hogy

cselekedjete). Miközben hétköznapi tetteket hajtotok végre, a ti állapototoknak ott fenn kell maradnia, vagyis annak emelkedettnek kell maradnia. Az Atya egy hétköznapi testet ölt és hétköznapi tetteket hajt végre. Ő ugyanolyan módon beszél, mint ti. Ugyanolyan módon mozog, mint ti. Tehát, a tettek hétköznapiak, a test hétköznapi, de miközben hétköznapi cselekedeteket végez, az Ő állapota magasan marad. Ugyanílyen módon nektek, mindannyitok állapotának is mindig magasnak kell lennie.

Ugyanúgy, ahogy a mai napot a jaagran napjának hívjátok, hasonló módon, ne gondoljátok azt minden nap amrit vélakor, hogy az alvásból jöttetek, de ti a béke földjéről inkarnálódtatok azért, hogy cselekedjete. Cselekedjete, és aztán éjszaka térjete vissza a béke földjére. Egy inkarnáció azért inkarnálódik, hogy egy emelkedett tettet hajtson végre. Rájuk nem azt mondják, hogy születést vettek, de azt, hogy inkarnálódtak. Akkor van inkarnáció, amikor eljönnek onnan fentről. Tehát, azzal, hogy cselekednek, miközben abban az állapotban vannak, még a hétköznapi tettek is alokik tettekké válnak. Más emberek megeszik az ételüket (bojhan), míg ti Brahma bojhant esztek. Tehát, ott van a különbség, ugye? Ti előrehaladtok, de angyalként haladtok előre. Ti egy dupla könnyű állapotban mozogtok. Tehát, ez egy alokik tevékenység és alokik tettek. Tehát, ez nem csak ma az inkarnáció napja; de az átmeneti kor önmagában az inkarnáció napja.

Ezen a napon ti BapDadának gratuláltok, de BapDada azt mondja: Ti először. Ha ezek nem értetek lennének, gyerekek, ki mondaná azt: Atya? A gyerekek azok, akik az Atyát Atyának szólítják. Ezért, először is gratuláció a gyerekeknek. Ti mindannyian egy születésnapit dalt énekeltek: Boldog születésnapot! BapDada is azt mondja: Boldog születésnapot nektek! A gyerekek születésnapit gratulációkat adtak az Atyának, és az Atya azokat átadta a gyerekeknek. Titeket a gratulációkkal tartanak fenn. Mi nektek, mindannyitoknak a fenntartása? Benneteket fenntartanak gratulációkkal az Atyától és a családtól. Ti énekeltek, táncoltok, fenntartást kaptok és gratulációkkal repültök. Ez a fenntartás is csodálatos. Egymásnak minden percben mit adtok? Gratulációkat. Ez a fenntartás eszköze. Nem számít, hogy valaki milyen, BapDada tudja és ti is tudjátok. Minden sorszám szerinti. Ha az nem lenne sorszám szerinti, akkor az aranykorban nektek minimum 150 ezer trónt kellene építenetek. Ezért kell annak sorszám szerintinek lennie. Annak sorszám szerintinek kell lennie, de ha ti néha azt gondoljátok, hogy az a személy rossz, hogy ő nem tesz semmi jót, akkor a módszer, hogy a rosszat a helyére tegyétek, a módszer, hogy megtanítsátok a pontos módszert annak, aki valamit nem végez el helyesen, nem az, hogy neki direkt módon azt mondjátok, hogy ő rossz. Ha ti ezt mondjátok, az a személy soha nem fog megváltozni. Annak érdekében, hogy kioltjátok a tüzet, nem kezdtek el egy másik tüzet. Ti a tűzre hideg vizet öntötök. Ezért, ha kezdésként azt mondjátok valakinek, hogy ő rossz, akkor az a személy még elkeseredettebbé fog válni. Először is, biztosítsátok azt a személyt arról, hogy ő jó, hogy minden rendben van. Először is, legalább spricceljete vizet, aztán magyarázzátok el neki, hogy a tűz miért kezdődött. Azonnal ne mondjátok neki: te ilyen vagy, te ezt tetted, te azt tetted. Először is spricceljete hideg vizet, és aztán fel fogja ismerni az okát, hogy miért keletkezett a tűz és mi a módszer, hogy a tüzet kioltja. Ha valaki rossz és ti azt mondjátok neki, hogy rossz, ez olyan, mint olajat önteni a tűzre. Először is, mondjátok azt: ez nagyon jó, ez nagyon jó. Aztán mondjátok el neki, amit el kell mondanotok és bátorsággal fog rendelkezni, hogy azt meghallgassa, és önmagába szívja. Ezért Baba elmondta nektek, hogy azt mondani, nagyon jó, nagyon jó, a gratulációi átadása. Például, BapDada soha nem mondaná azt senkinek direkt módon, hogy ő rossz. A murliban elmondaná, hogy mi jó és mi helytelen. Ha valaki eljönne, és közvetlenül megkérdezné Babától, hogy ő rossz-e, Ő azt mondaná: nem, te teljesen jó vagy. Mert abban az időben az a személy nem rendelkezik bátorsággal. Ugyanúgy, mint amikor egy beteg, akinek lassan el kell mennie és az utolsó lélegzeténél van, és

megkérdezi az orvost, hogy most mennie kell-e, az orvos soha nem mondaná azt, hogy: „Igen, te elmész”. Ez azért van, mert a beteg nem rendelkezik bátorsággal abban az időben. Ha valakinek gyenge a szíve és ti neki ilyen dolgokat mondotok, ő biztosan szívszélütést kapna. Vagyis soha nem lenne ereje ahhoz, hogy erőfeszítést tegyen, hogy elhozza az átalakulást. Tehát, az átmeneti kor a kor, hogy elhozzátok a fejlődést a gratulációkon keresztül. Ezek a gratulációk az emelkedett fenntartás. Ezért van az, hogy amikor megünneplik a gratulációitok fenntartásának az emlékét bármelyik istenség napján, ők azt a napot egy nagy napnak hívják. Amikor Deepmala vagy Shívratri van, ők azt egy nagy napnak hívják. Bármilyen fesztivállal rendelkezzenek, ők azt egy nagy napnak hívják, mert ti egy nagy szívvel rendelkeztek. Így ők azt egy nagy napnak hívják. Gratulációkat adni egymásnak azt jelenti, hogy nagy szívvel rendelkeztek, értitek? Az nem úgy van, hogy valakinek nem mondanátok el, aki rossz, hogy rossz, de legyen egy kis türelmetek. Nektek át kell adnotok a jelzést, de legalább válasszátok ki a helyes időt. Az a személy haldoklik, és ti azt mondjátok neki: „halj meg, halj meg...” Ezért vegyétek figyelembe az időt, vegyétek figyelembe az ő bátorságát. Azzal, hogy azt mondjátok: nagyon jó, nagyon jó, az a személy bátorságot kap. Akárhogyan is, azt a szívetekből mondjátok, ne csak felszínesen, hogy az a személy úgy érezze, hogy csak azért mondjátok, hogy mondjátok. Ez az érzés kérdése. Engedjétek, hogy az érzés a szívetekben a kegyelemé legyen és az ő szíve is érezni fogja azt a kegyelmet. Ezért továbbra is állandóan adjatok gratulációkat, és folyamatosan kapjatok gratulációkat. Ezek a gratulációk egy áldás. Achcha.

Örökkévaló gratulációk az összes gyermeknek mindenhol az inkarnáció napjára, az átmeneti kor minden napján, azoknak, akik mindig adományozók és az áldások adományozói, ugyanolyanok, mint az Atya, és akik minden lelket teljessé tesznek, a gyerekeknek, akik az ártatlanság mesterurái, azoknak, akik mindig emlékezésben maradnak és minden cselekedetüket egy emlékké teszik, az emelkedett gyerekeknek, akik mindig előrehaladnak a szolgálatban és az önfejlődésben lelkesedéssel és buzgalommal, a Shív Jayanti és így a Brahmin Jayanti emlékének ezen a különleges napján, a jayantinak, ami olyan értékes, mint egy gyémánt, gratuláció a mindenkit boldoggá és teljessé tenni jayantijért, szeretet, emlékezés és namaste.

Áldás: Legyetek mester teremtők, és használjátok minden erőtet az utasításaitoknak megfelelően.

Mielőtt végre hajtatotok bármilyen tettet, hívjátok az erőt a cselekedetnek megfelelően. Annak egy mesterként adjatok utasítást, mert ezek az erők mind olyanok, mint a karjaitok. A karjaitok semmit nem tudnak tenni az utasításaitok nélkül. Utasítsátok a tolerancia erejét, hogy teljesítsen egy feladatot sikeresen és nézzétek meg, hogy a siker hogyan garantált. Akárhogyan is, ha ahelyett, hogy kiadnátok az utasítást, ti megijedtek, és azon gondolkodtok, hogy vajon képesek lesztek valamit megtenni vagy nem, ha ilyen típusú félelemmel rendelkeztek, az utasítás nem fog működni. Ezért, legyetek félelemmentes mester teremtők, és használjátok minden erőt az utasításaitoknak megfelelően.

Slogen: Hozzatok mindenkit a parthoz, azzal, hogy kinyilvánítjátok az Atyát, a Támasz Adományozóját.

*** Om Shanti ***

Megjegyzés:

Ma van a hónap harmadik vasárnapja, amikor minden Raja Jógi tapaswi testvér és nővér különösen

ezért ül le, hogy gyakorolja a meditációt 18.30-tól 19.30-ig. Maradjatok stabilak egy ősnek lenni öntiszteletében, üljete a kalpafa gyökereinél, átadva az egész fának az erőteljes jóga adományát, adjatok isteni fenntartást a dinasztiátoknak.